

MISTERELE MAHALALELORU

SAU

CRONICA SCANDALOASA A ORAȘULUI.

№ 8.

MAX. GON. BOIBOZI.

DE

M. T. ORAȘANU.

BUCUREȘTI.
IMPRIMERIA NIFON MITROPOLITUL.
1858.

MAXALAOA SFINȚII BOIBOZÎ.

Domnilorș, kș glșma urea am mersș denarte;
De treî maxalale sokoteala-am datș,
Trekînd mșlte intriîl miîl mi ne 'nsemnate,
Îîi mai tot orauîlș s'aflș ofensatș.

Țe ba faye însș toatș-ayeastș lșme
Kînd le-o beni rîndșl intriîlilorș lorș?
Kînd de maxalale voiș vorbi anșme,
Îîi sșbt vîlș saș maskș de bigișl lorș?

Țe vorș zîce-ayeia kare astș-zî krede
Kș nimenî nș mtie mikșl lorș nșkatș,
Saș ayeia kare aș okî mi nș bede,
Kînd rîșl lor lșmea de mșltș l'a aflatș?

Zikz ori ce-oră ziye, kȳi mie nȳmȳ nastȳ;
 Ȳe-amȳ promisȳ odatȳ voiȳ sȳ imlineskȳ,
 Kȳ toate kȳ-sȳ sigȳrȳ kȳ lȳnȳ nȳ-mȳ lasȳ
 Nȳrȳvȳl din fire, de mi nȳnȳrleskȳ.

Dar glȳma e bȳnȳ, mi krezȳ kȳ nȳ strikȳ
 Sȳ 'nȳerkȳmȳ prin glȳmȳ a ne indrenta;
 De mi ȳei kȳ mȳska, poate kȳ-orȳ sȳ zikȳ:
 Fiȳ tȳ de esemȳlȳ mi te vomȳ ȳrma.

Eȳ, domȳilorȳ, nȳ zikȳ kȳ n'amȳ ale mele,
 Niȳi kȳ voiȳ in lȳme sȳ trekȳ de bre-ȳnȳ sfintȳ:
 De amȳ ȳna bȳnȳ, am mi-o sȳtȳ rele,
 Mi dekitȳ togȳ noate mai nȳkȳtosȳ sȳnt.

Dar skriind nȳkate, biȳisȳi mi rele,
 Kare vȳzȳ la alȳii in orȳmȳ la noi,
 Katȳ o indrentare la relele mele.
 Din natimȳ streine lekȳire voiȳ.

E bȳnȳ dar glȳma dȳka ne dȳ minte;
 Bȳnȳ nentȳ ȳȳeia ȳe o nreȳseskȳ,
 Pentȳ-ȳȳeia kare rekȳnoskȳ mi simte
 Kȳ din glȳmȳ toate se kam imlineskȳ.

Dar sȳ lȳȳmȳ vorba kȳiȳ timȳnȳlȳ ne treȳe,
 Sȳ intrȳmȳ in fondȳl sfȳnȳilorȳ voibozȳ,
 Ȳnde la o bȳnȳ gȳȳeutiȳ rele zȳe,
 La ȳnȳ omȳ kȳ mintȳ neste ȳinȳi neroȳl.

Mȳi intȳiȳ noblegȳ fȳrȳ de morȳlȳ,
 Ȳe zioȳ ne drȳmȳrȳ intȳlnire katȳ;
 O damȳ ȳe are kȳ lȳkrȳ de falȳ
 Afȳ adȳltȳrȳ, a trȳi 'n nȳkatȳ.

Sȳȳ a sȳarȳe kȳsa ȳnei dame bȳne,
 Rȳnindȳ-i bȳrbȳtȳlȳ mi fȳkindȳ-i rȳȳ,
 Mi tot are nȳssȳ a omȳ in lȳme
 Sȳbt nȳme d'amȳntȳ ȳnȳi nȳȳrȳȳ.

Pe ȳrmȳ bȳrȳeze mindre, 'nfȳmȳrate,
 Ȳe ȳinȳ de noblegȳ kȳ rȳia de... ȳiȳi?
 Toate dikȳsite mi 'nȳnȳgonate,
 Arȳtind in lȳme kȳ minte n'amȳ xȳiȳ.

Koleȳ 'ntȳarȳe nȳssȳlȳ mindra nitȳreȳsȳ,
 La kongonistȳia, la vȳȳina sȳ;
 Din koȳȳi nȳvȳmȳtiȳ iȳrȳ ne o sȳrdȳreȳsȳ,
 Mogȳind a lȳne ne-o mai mikȳ-a sȳ.

Iai vezi nroteciatslă, nlină de îngimfare,
Brind sâ treacă 'nlăme de bărbat de stată,
De mi poate n'are nivi kiar de mînkare,
Dar gine de kasa kătrăsi magnată.

Elă kănoamte toate mi toate le mtie,
Elă are nătere ăe-i dori sâ-ăi dea.
Kondigia însă fie-kare-o mtie:
Mai întiiă tokmeală, m'anoi bomă vedeă.

De te 'ntorăi indreanta fakă mi răstate,
Merni, monirle, găuteri, tiritori snărkăuă;
În stînga nîrjolări, răzăviri, păkate,
Oamenii mivă la sâfletă, snii kiar nătagi.

Toăi trăeskă în intriăi mi se snionează;
În fagă-ăi voră bine iar în dosă-ăi răă;
Se imăngă, se mămă mi sâ mikanează,
Rădă kiar la rădă breă sâ fakă răă.

Kolea vezi amorări, romane, izbire,
Dinkoaci răstate, sâ mi disnăgă,
Dinkoaci melozie, oarbă nismăire,
Mai la vale faye onoareă komergă.

Aiăi lauetatea domnemtă-absolată,
Aiăi niklenia siqilăă-mi a năgă;
Kolea desfrinarea e de toăi văzătă,
Dinkolea răminea de mătă timă s'ă dăgă.

Immoralitatea în lokă de birtăte,
Mai ne toăi îi gine sâbt domenslă săă:
Aiăi găsemă mătă din femeii nădăte,
Date desfrinări, vîgizăi răă.

Kolea o bătrînă foarte 'namorată,
Sărizind la tineri ăe-să ne ală ei nlakă:
O vezi nekăjită mi înfăriată,
Kind tinerii nă-o vor, mi karte nă-ă fakă.

Dinkoaci o kokoană kă mai mătă fete,
Toate măritate mi la kasa loră,
Dar kare, kă mămă, stînsă-ă lor sete,
Demertînd konile kăna de amoră.

Iar kokoana mămă, ază ne sfîntă faye,
Pe mătă konile vorbemtă de răă:
Kalomniă mi intriăi, klevetiriă îi nlăe,
Mii nă-mi vede răsă de la kană săă.

Maî la bale însz bezi koketarie !
 Nsnta kş gîndavîi saş trei şrsitorî;
 Kokoana Kiriga kşstînd sokrie
 Pentrs dor fete  e nş sînt şşrorî.

Iatz m'altş damş kş totşlş smeritş ,
 Parkş-  este frikş mi kiar a prîbî ,
 Dar limba  i neagş , gşş obî n itş ,
 Maî ne toatş l mea katş a strîbî.

Ea skornewte vorbe , mi f rş r şvine ,
 Şmblş , k m se zîce , kş nloska urîn satş ;
 De intrî i mi rele sokotealş  ine ,
   i- i skornewte noate  e k ar n' i visatş.

 mblş , is ite te , n  maî ka s   tie
  e se face 'n kase , mi kiar  e- i m nkat ;
   i an i nornewte ka s - i dea solie ,
   i k  alte skorn i se n ne la sfatş.

.

Damele f meaz  , f r  in etare ,
 Maî m lt  ka b rbag i  ei maî f m tor  :
 D' ceea t t n l  s'a sk mn t  prea tare ,
 K  i avem  m lgime de kons m tor .

Kiar kon i ast zi k nd in en  la karte ,
 In en  tot d'o dat  a f ma t t n  .
 Iatz bi tor l    r i noastre , frate ,
 Avem  bre-o speran   d' n  sekol  maî b n?!!

Konil  l  fr  et  , l ns t  de moral  ,
 De  ivilisare strikat  maî de tot ,
 In lok  s  se   k  s 'nve e la  koal  ,
 Se nrimbl  ne  lig  k   igara'n bot .

P ring -l  resfa   , k  i  i inlesnem  ,
 M jlo e de rele mi de strik    ni ;
  i face kanrig i  e 'n kan   i plesnem  ,
   i  er  ka kon i lor  s  ias  b n .

„Konil l  b  baki ,  in' te nek jem  ?“
 „S  ne b   k   i  in' tea s   rat .“
   i an i nineaka mi  i-l   is  lem  ,
   i-l   ntreab   e bre  de s'a miniat .

Aiçi înşinerii mari ai kanitalii,
 Ks ulanmeta 'ntinsă, ks smbrela 'n kană,
 Adsk îndrentare kit not maxalaliî,
 Dîndă-î la noroae ce n'o mai înkană.

Ce slige vaste, eraş mai nainte,
 Posigia naltă, mi aeră ksrată!
 Dar iată-înşergaîi cei ks maltă minte,
 Plini de teorie, ksm toate-aş skimbat.

.

Î'aiçi lokseunte totă memtemşgarii
 Oamenî miçi din nopoliş, oamenii ne 'nsemnaîi,
 Bădşve ştrave, dşlgerii, zidarii,

.

Şlangşlăi avesta, noroiosă mi mare,
 Îi zikă Sebastopolă mi e renşmită:
 Patra-zei de kirăismî înurejăra-î are,
 Şnde vîna-î estină, rakislă bestită.

Dşlgerii, zidarii, aiçi se adşnă
 Dşminika seara la kir Konstandin,
 Şt şite-osteneala dşnă şntămină,
 Înnekîndă-mî kînlă în rakîş mi vînă.

Aiçi e gazînl kazînl cei mai renşmită,
 Konkordia, Brener, Patria, Gabran;
 Aiçi mşnşitorslă s'asă fericită,
 Demertînd ks sete vînlă din borkan.

Lăstarii kîntă, xora se înşirtemte,
 Fetele, flăkăîi, pînă noantea jokă,
 Iar bîtrîniî wade, beaş mi kîsemte,
 Toîi abia rşşşlă osteniîi de fokă.

Bădşe nămîntal, nrafşlă se înalgă,
 Fermena ne-o mînă saltă 'ngişrîl loră,
 Kînd mi kînd de-o fată konka-î s'akagă,
 Ka o deklarare d'a drentălă d'amoră.

Iar kind se 'nonteaz, xora s' isurbeunte,
Lăstariî nleak mi togî çeî voioşî,
Bîrbagiî kă neveste n'akas porneunte,
Kăci aksm e rîndilă celoră argăgomî.

Ţnă dălgeră îmi lasă briş s' se îraskă,
Ka semnă de gîlceavă, ka semnă de disuregă;
Ţnă zidar îl kalkă ka s'îlă smileaskă,
Îmi ka s' se-arate kă e mai istegă.

Bătaia e gata, dălgerii s'adănză,
Zidarii se strînge kă zidareilă lor;
Toată maxalaoa de sgomotă răsănză,
Se lovescă, se bate; băi de trănăilă lor!

Apoi în amestekă la şanşuri porneunte,
Kă togî grămadă ka ũnă vîntă tsrbată,
Îmi din birfăilă rînei josă se prăvleunte,
Pomenind n'aveia ce drămx-aş strikată.

De aicea iară kătre groni* porneunte;
Ţlăci nă rîmine la proprietari;
Kă lemne mi nietre în kană se loveunte,
Togî portă la sninare comece mi parî.

* Gronile de nisînă de la sfîngii Boişozi

De-onarte dălgerii, de alta zidarii,
Se'njăre, se ameningă, se lovescă, se bată;
Enistagiî vine, mi kiar komisariî
Nă notă s'ă-i domoale kind s'aş anăkată.

Iar kind lăntătoriî se ostenescă bine,
Altă ceată-atăncea aleargă aiçi:
Nevestele'n fşga kă comece vine,
S'ă-mi skane bîrbagiî d'ăi loră inemiçi.

Îmi pănă kanăţă lănteî, bătaia învetează,
Togî pornescă d'aicea, totă rîmine lină,
Îmi se dăkă n'akasă, ũnde se amează,
Pe bătărikă, ne rakă mi vînă.

A doa zi însă dăne serbătoare,
Şante ontă se kară, la snitală se dăkă,
Doă-zeci se 'nkide la bre-o înkisoare,
Ţnde îi trezeunte nînă îi ssăkă.

Dar kă toate astea kind vînă iar a kasă,
Aş ştată bătaie, boală, înkisoare:
De cele trekste nrea năgină le nasă;
Bătaia, înkisoarea de nimikă le nare.

FINE.

